

Jozef

Blaf

To je zaś jedziny, dudrze Jozef na celi
Dudrze Jozef na celi a przez krota niebo widzi
Na obiod chlyb z wodóm, przemyślo nad gospodóm
Kiero go zepsuła a marcowóm przigodóm
Do roboty mało chodził a piwo miał strasznie rod
Pyniyz nimioł, swoji milej na MDŽ kwiotka krod
Pomyśloł se, jak jutro mile przekwapi Zuzke
Óna potym z radości zewlecze bluzke

Z takóm halucynacyjóm przeskakuje żywy płot
Koło niego dómki ze szkła, do ogrodnictwa se wkrod
Wszyndzi same tulipany, gerbery a kaktusy
Karafiaty, narcyzy a wińce na funusy
Ogrodnicy dojedali prawie w budzie swaczine
Czako ich kupa roboty, tóż zkrócili se pauze
Bliżili se ku sklenikóm, eszcze pelne pyszczisko
Mioł jejich szofer traktoru a rzwie: Zlodziejisko!!!

Jozefa ryk prziduszóny abnormalnie wylynkoł
Tóż ze strachu ukrod kolo, uganioł precz, bo se boł
Pedaluje přes Bioły most, Wysznióm Brónóm na rynek
Za nim peletón cyklistów, z ogrodnictwa traktorek
Dziwo Jozef se za siebie, wszecy už mu w piyntach sóm
Sikorzino wyszla ze sklepu, tóż pocałowoł asfalt z nióm
Ogrodnicy ihned z kól na Jozefa skoczili
Na szczynści, že w prawy czas szandarzi zakroczili

Tak Jozefa na Jozefa z lochu za rok puścili
Kwiotka, kola już nie kradzie
Pry se ożynił.